

MINUTĖS

DUSETŲ KAZIMIERO BŪGOS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

2013 m. gegužės 15 d. Nr. 18

Mieli abiturientai,

Pavydėti ar užjausti Jus, kurie perskaitė knygoje, kad peržengus mokyklos slenkstį atsi-vers visas pasaulis? Tikėti ar netikėti išmintingais žodžiais, kurie sako, kad pasaulyje yra tūkstančiai kelių, o vienas iš jų - Tavo. Patarinės visi, kaip turite gyventi, bet niekas taip ir neišdrįs perspėti, kad tas kelias šiandien gerokai statesnis ir jame daugiau kliūčių nei vakar. Niekas neišdrįs to pasakyti garsiai, kad neišgašdintų jaunatviškų svajonių ir vilčių. Ir ar šito reikia?..

Linkiu, kad Jūsų akys žibėtų net ir dėl mažmožių! Stenkitės surasti tai, kas nuolat stebintų ir teiktų džiaugsmo. Niekas kitas juk laimės nesukurs - tik patys. Užkrėskite aplinkinius džiaugsmu, būkite nuoširdūs ir mėgaukitės gyvenimu. Išmokite susirasti draugų, nepasi-duoti žalingai įtakai, įveikti ilgesį ir nerimą, pajusti vienatvės skonį ir pergalių džiaugsmą, pajauti kietą gyvenimo gruodą ir laisvą gyvenimo vėją. Bet visa tai jau buvo. Buvo prieš nuskambant Paskutiniam skambučiui. Iki jo kiek norėjote, tiek ir pasiėmėte. Visus metus jus lydėjo mokytojai. Jie padėjo tapti savarankiškais, atsakingais, pilietiškais asmenybėmis ir nori, kad visiems jums pasisektų. Jums liko tiek nedaug – išlaikyti brandos egzaminus. Šiame jūsų gyvenimo tarpsnyje sėkmė kaip niekad reikalinga. Tad kuo didžiausios sėmės Jums, abiturientai.

Gintautas KUZMA, gimnazijos direktorius

KVIEČIAME

į Paskutinio skambučio šventę, kuri vyks gegužės 30 dieną 12 valandą Dusetų kultūros centre.

Rengėjai

IIIb klasė su auklėtoja Alfune Deresevičiūte 2011 -2012 m. m.

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

III ga klasė su auklėtoja Laima Mažiulienė 2011 - 2012 m. m.

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

Auklėtiniai,

maštau apie jus, tokius pasikeitusius. Atmintyje dar išlikusios tos dienos, kai pirmą kartą lydimi tėvelių sugužėjote į 309 kabinetą. Smalsiom ir nedrąsiom akytėm stebėjot naują aplinką ir gaudėt kiekvieną naujos mokytojos pasakytą žodį. O naujovių laukė daug: nauji kabinetai, vis kiti mokytojai, vis kiti reikalavimai... Jūs augote ir tvirtėjote. Jūs keitėtės. Įgijote žinių, mokėtės būti žmonėmis: skirti gerį ir blogį, tiesą ir melą, draugą ir priešą...

Atminty išliks daug gražių, smagių prisiminimų ir rūpestį kėlusių įvykių. Labai gera prisiminti kiekvieną išvyką ar ekskursiją, pradedant Šavašos taku, duonos kepimu Šlyninkos malūne bei pasivaikščiavimus po smegduobes Biržų rajone. Kaip gražiai ir atsakingai, išpūdingai pasiruošėt visiems mokyklos renginiams.

Ir taip aštuoni rugšėjai, ir tiek pat gegužių. Šitiek simbolinių ir, sunku net suskaičiuoti kiek, paprastų skambučių – iš pamokos į pamoką, iš klasės į klasę... Atrodė, kad niekada tai ir nesibaigs. Bet... jau aidi Paskutinis skambutis. Tai ženklas į prasmingą pradžią: egzaminų, atsakomybės, pareigos. Artėja ne tik susikaupimo, apmąstymų, bet ir naujų vilčių bei lūkesčių metas. Dar vienas žingsnis, ir gyvenimas prasidės naujai: nauji darbai, nauji planai, nauji draugai.

Dažnai jums teks padaryti nepaprastai daug – žymiai daugiau, negu patys manėte sugebėsią. Dažnai kelias bus duobėtas, kalnai atrodys nepasiekiami, o upės bus per gilios. Atminkite, kad gyvenimo kelyje pasitaikančios aukštumos iš tikrųjų niekada nebūna tokios stačios kaip atrodo iš pirmo žvilgsnio. Pasitikėkite savimi, veržkitės ir kilkite į aukštumas tol, kol pasieksite savo svajonę. Niekada nebus sunku pasiekti kažką vertinga, jei pakaks narsos ir tikėjimo savo jėgomis ir ateitimi. Tikėjimas yra galingsnis už žinias, valdžią, mokėjimą. Dauguma pralaimėjimų galų gale virsta pergalėmis. Jei tik esate pasiryžę laimėti, tai būtinai laimėsite. Tad siekite kuo daugiau, kilkite kuo aukščiau, kol jūsų svajonė taps tikrove.

Linkiu kiekvienam: kurkite savo gražų gyvenimą – Jūs tai galite.

Alfunė DERESEVIČIŪTĖ, IV g b klasės auklėtoja

Kininis bambukas

Pasėta kininio bambuko sėkla tyliai kiūto kokius penkerius metus – matyti tik mažulytis daigelis. Vyksta požeminis augimas – vertikaliai ir horizontaliai išsiraizgo sudėtinga šaknų sistema.

Penktiesiems metams baigiantis kininis bambukas gali užaugti net 25 metrus. Daugybė asmeninio ir profesinio gyvenimo dalykų vyksta panašiai. Jūs dirbate, aukojate savo laiką, stengiatės, darote viską, ką galite, kad tobulėtumėte, ir kartais ištisas savaites, mėnesius, metus nieko daugiau nematote.

Tačiau jei turėsite kantrybės tęsti darbą, nenuleisit rankų ir bręsit, ateis Jūsų penktieji metai ir atneš visiškai nelauktų pokyčių.

Atsiminkit, jog reikia didelio atkaklumo, kad pasiektumėt aukštybes bei giliai įsikabintumėte į dirvą. Sėkmės Jums.

Laima MAŽIULIENĖ,
buvusi auklėtoja

Laikas tarsi upė plaukia...

Minčių upė... Baimės upė... Abejonių upė... Ir Jūs – devintoji abiturientų laida. Paskutinės dienos, valandos, minutės... Laiko upė teka, plaukia, ir ateina metas atsiseikinti su gimnazija, mokytojais ir draugais. Vieniems tai padaryti pasirodys lengva, kitiems – sunku, bet visiems teks atsiseikinti.

Tad kas labiausiai išiminė abiturientams per dvyliką mokslo metų, ką jie išsineša iš gimnazijos ir ką žada veikti ateity?

Visi pakalbinti abiturientai teigia, kad iš mokyklos išsineša pačius šilčiausius, smagiausius prisiminimus. Jei kas buvo bloga, pasistengs pamiršti. Labiausiai jiems trūks mokytojų, draugų ir to gels-

vo mokyklinio suolo, įkyraus skambučio, kuris dvylika metų kvietė į pamokas. Dvyliktokai Martynas R., Ieva, Evelina, Rokas džiaugiasi gimnazijoje įgiję vertingų žinių, gyvenimiškos patirties ir tvirtai tiki, žinios – kelias į ateitį. Vyteniui, Aisčiui, Liudui, Eglei, Deividui sunkiausia bus skirtis su klasės draugais. Kartu jie patyrė daug smagių, kartais juokingų ar net gėdingų nuotykių, bet „bus ką prisiminti“, – tikina jie. „Pasiilgsime mokytojų, o ypač tų, kurie mus suprato, mokė ir palaikė per visus mokslo metus,“ – sako Jurgita ir Greta. Joms antrina Ieva: „Išsinešu pačius šilčiausius prisiminimus apie

(Nukelta į 2 psl.)

Žiupsnelis mokytojų linkėjimų išeinantiems

Mieli dvyliktokai,

aš palinkėsiu Jums dienų, kurių Jums mėnesiams užtektų. Aš palinkėsiu Jums svajų, kurios tikrove pavirstų. Aš palinkėsiu Jums mažai vargų ir džiaugsmo daug be galo.

Klaudija RAUGIENĖ, rusų kalbos mokytoja

Pasak garsaus rusų rašytojo Nikolajaus Gogolio, „Jaunystė laiminga tuo, jog turi ateitį.“ Tad būkit laimingi ateityje, mieli mokiniai.

Svetlana RAUGIENĖ, dailės ir technologijų mokytoja

Labai trumpai bendravom. Tik metus. Man tai buvo vertinga patirtis. Tik gaila, kad nespėjau visų gerai pažinti. Stebėjau, kaip gražiai sutariate ir bendraujate tarpusavyje, pasižymite išskirtiniu humoro jausmu, pasitikite savimi. Pasitikėjimo ir sėkmės norėčiau palinkėti per egzaminus. Kad egzaminai netaptų devintą banga. Tegul tai būna banga, kuri ant savo keteros iškelia aukštai ir atveria tokius horizontus, kad kvapą gniaužtų... Visų lūkesčių išsipildymo Jums.

Gražina MAKAVECKIENĖ, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

Dabar, kai visa gamta šaukte šaukia žydėti, mylėti, gyventi ilgai, linksmai ir prasmingai, norėčiau palinkėti sukurti savo pasaulį kaip meilės lauką. Tada prasmingi

bus Jūsų darbai, ilgi ir gražūs bus Jūsų keliai, turtingas bus Jūsų buvimas čia, šioje žemėje, ir tai bus didžiausia dovana. Būkite budrūs, žinokite, gamta nemėgsta kitų išdaigų, daugiau ji jų pateikia pati. Tad saugokitės jų netikėtumų.

Danguolė ŠILEIKIENĖ, biologijos mokytoja

Pagaliau baigsite mokyklą, o tai reiškia, kad tuomet jau patys priimsite sprendimus. Linkiu, kad Jūsų sprendimuose ir kelyje būtų kuo daugiau saulės ir kuo mažiau audrų. Sėkmės Jums!

Eglė KUZMIENĖ, muzikos mokytoja

Priartėjote prie reikšmingos gyvenimo ribos, per kurią ženkite drąsiai žvelgdami į ateitį. Jūs užaugote puikiais žmonėmis, todėl tikiu, kad kitas ribas Jūs patys kiekvienas sėkmingai nusistatysite, žinosite, kada jas peržengti, o kada – ne.

Rimantas GARUOLIS, istorijos mokytojas

Mieli abiturientai,

Išeinat jau...

Išeinat... Kiekvieno kelias skirtingas.

Paliekat viską: kas gražu ir miela buvo gimnazijoje.

Paliekat tai, ko pasiimt negalit: vaikystę, kliesesį, mokytojus, draugus.

Pasiimate tik žinias ir įgytą išmintį.

Aš linkiu, kad gimnazija būtų tas stebuklingas gyvenimo laiptelis, nuo kurio sėkmingai tęstųsi visi būsimi ateities laiptai.

Sėkmės.

Prisiminkit, kad pakartoti šios gyvenimo atkarpėlės – nebeteks.

Aldona ŽILIUKIENĖ, informacinių technologijų mokytoja

Nors dėstau nuo ketvirtos klasės, labiau pažįstu jus kaip mokinius, gabius, darbščius, drausmingus. Manau, bendradarbiaudami gerbėme vieni kitus, nesipykome, neįskaudinome. Tikiu, kad „neužsiauginome“ akmens užantyje... Bent jau aš – tikrai ne.

Deja, mažiau pažįstu jus kaip žmones (pamoka ne pati dėkingiausia terpė asmenybei atsiskleisti), tačiau tikiu, kad esate ir toliau sieksite būti harmoningos asmenybės. Tad kelyje į savęs „kūrimą“ linkiu būti lankstiems, bet ne prisitaikėliams, šmaikštiems, bet ne ciniškiems, pakantiems, bet ne abejingiems. Laimingo savarankiško kelio.

Audronė MACIJAUSKIENĖ, anglų kalbos mokytoja

Linkiu, kad šiandien pasėtos Jūsų viltys ir svajonės sužaliuotų vešliais želmenimis ir subrandintų gražų derlių.

Linkiu tvirtybės ir sėkmės. Sukaupkite jėgas, nepraraskite optimizmo ir garbingai siekite savo svajonių išsipildymo.

Danutė JANUŠIENĖ, matematikos mokytoja

Laikas tarsi upė plaukia...

(Atkelta iš 1 psl.)

mokytojus, kurie mane ugdė kaip žmogų...“ Labai panašiai sako ir aktyviausia abiturientė, Mokinių tarybos pirmininkė Liveta: „Manau, palikusi gimnaziją, pasiilgsiu mokytojų, kurie man buvo autoritetai... Žinoma, pasigėsiu ir draugų bei linksmų akimirų, būnant kartu“.

Beveik visiems labiausiai įsiminė ne pamokos, o įvairūs renginiai, kelionės, išvykos, nes drauge daug teigiamų emocijų patyrė. „Ruošdami renginius, šventes, visi susidraugavome, vieni kitiems padėjome, palaikėme“, – prisimena Domantė. „Bendri renginiai visus suartina“, „geriau vienas kitą pažįsti“, „turi ką prisiminti“, – kalba dvyliktokai. „O man visi mūsų renginiai (Simtadienis, kalėdinis žiburėlis, mugė) įsiminė, negalėčiau nė vieno jų išskirti, juk taip smagu buvo ruošiant juos“, – sako Silvija.

Visus gąsdina nežinomybė ir artėjantys egzaminai, bet visi tikisi, kad juos lydės sėkmė ir tęs mokslus toliau. Kur ir ką studijuos, nė vienas nenori atskleisti planų. Dauguma ateitį sieja su Lietuva, bet vienas kitas žada studijuoti išvykti užsienin.

Tad kuo didžiausios Jums sėkmės, mieli abiturientai, tegul pildosi jūsų norai ir svajonės.

Vanda NORMANTIENĖ, direktoriaus pavaduotoja ugdymui

Visko buvo, liko tik prisiminimai...

Juk tiesa, kad pačios gražiausios dienos buvo tada, kai visi buvote kartu, kai metai turėjo 9 mėnesius, savaitė – 5 dienas, o valanda – 45 minutes. Dvylika metų Jūsų antraisiais namais buvo mokykla. Čia patyrėte džiaugsmą, liūdesį, nusivylimą, gal ir pirmąją meilę. Tačiau metai praėjo kaip trumpa akimirka. O ar prisimenate, kiek per šį laiką prikūrėte išdaigų kartu? Kiek kartų lankėtės socialinės darbuotojos kabinete? Kiek kartų mokytojai, atėję į kabinetą, rasdavo jūsų suolą tuščią? Ir turbūt nereiktų padėti suskaičiuoti ekskursijų skaičiaus, kuriose buvote... Jei netyčia pamiršote visus šiuos dalykus, norėtumėte Jums priminti smagias, o galbūt ir nemaloniais akimirkas, praleistas mokykloje.

Ne paslaptis, kad Jūsų klasė labai mėgo keliauti. Kelionė Šavašos pažintiniu taku Jus taip sužavėjo, kad jame lankėtės net du kartus! O ir kelionė į Antalieptę neįprasta – maršrutiniu autobusu. Kitos ekskursijos buvo šiek tiek toliau – vykote į Zarasus, Rokiškį, lankėtės Vilniuje, „Vichy“ vandens parke,

netikėtus pojūčius patyrėte sovietiniame bunkeryje. Visko buvo, liko tik prisiminimai, šilti, smagūs.

Dvyliktokai, ar dar prisimenate visus pasiaiškinimus, kuriuos rašėte už tai, kad buvote pabėgę iš biologijos, lietuvių ir kitų pamokų? O kiek šunybių esate prikūrę pertraukų metu? Gal geriau nepriminti kai kurių jūsų apsilankymo Zarasų policijos komisarijate? Oi kaip nesmagu tuomet buvo... Kiekvienas klystame ar padarome kvailysčių, įskaudiname kitus. Buvo ir jums tokių situacijų: teko ir mokytojų atsiprašyti su gėlėmis ir saldainiais, teko ir pažadus dalinti, kad daugiau taip nebus...

Dvylika pačių nerūpestingiausių metų prabėgo taip greitai, liko tiek nedaug. Norėtumėte palinkėti, kad tas smagias mokyklines dienas prisimintumėte dar ilgai, o prisiminimai šildytų jūsų sielas. Tikimės, kad tokių išdaigų bus mažiau ir Jūsų ateityje nusidrieks tik šypsena ir laimė!

**Viltė RIMDEIKAITĖ, III g klasė
Autorės nuotr.**

Mamyčių mintys apie abiturientus

Gegužė...Nenumaldomai artėja mokslo metų pabaiga. Vieniems tai džiaugsmas ir nenustygstantis laukimas vasaros, kitiems nerimas ir jaudulys, belaukiant egzaminų meto ir išėjimo į savarankišką gyvenimą. Jaudinasi ne tik abiturientai, bet ir jų tėvai. Taigi, ką dabar jaučia, kokiomis mintimis gyvena abiturientų tėvai, besiruošiantys išleisti savo vaikus? Kalbiname juos.

Kas jaudina, kas sunkiausia išleidžiant savo vaiką į savarankišką gyvenimą?

Kaip manote, ar Jūsų vaikas daug laiko skiria mokslams besiruošdamas egzaminams?

Ko palinkėtumėte visiems dvyliktokams?

Livetos Puodžiūtės mama:

Labiausiai jaudina, kad pasirinktų teisingą gyvenimo kelią, nes tuo keliu turės eiti kiekvieną dieną. Sunku bus priprasti, kad negalėsime pasimatyti kasdien.

Aš manau, kad tikrai galėtų daugiau laiko skirti mokslams.

Linkiu didelės sėkmės egzaminų metu ir ištvermės siekiant savo užsibrėžto tikslo.

(Nukelta į 3 psl.)

Mamyčių mintys apie abiturientus

(Atkelta iš 2 psl.)

Vytenio mama:

Jaudina, kad kas vakaras nebebus namuose, nemiegos savo lovoje, nors Vytenis ir nuo mažų dienų yra savarankiškas: moka ir pasigaminti valgyti, ir sagą išsiūti, bet vis tiek neramu, kad nepaslystų gyvenimo kely.

Egzaminams reikia ruoštis visais mokslo metais, tai prieš egzaminus nereikės per daug sėdėti prie knygu.

Na, o visiems vaikams palinkėčiau kuo geriausiai išlaikyti pasirinktus egzaminus, svarbiausia įstoti ten, kur širdis traukia, ir valgyti daug šokolado.

Povilo mama:

Visiškas nežinojimas, kaip

jam seksis, su kuo teks susidurti, kaip viskas eisis. Nežinomybė jaudina labiausiai. Neapleidžia mintys apie vaiką: ką jis tada valgys, ką veiks... Supranti, kad jis bus tik svečias savo namuose.

Nežinau, sunku pasakyti, to jis neparodo. Laiko tam skiria, ruošiasi tiek, kiek jam atrodo reikalinga. Aš negaliu žinoti, ar to pakanka.

Drąsos. Nebijoti sunkumų, nes vienaip ar kitaip juos spresti reikės. Reikia siekti maksimumo, kiek pasieksi, tiek bus pasiekta. Bet jei užsibrėši nedaug, nedaug ir pasieksi.

Ievos mama:

Jaudina tai, kad nežinai, kas jos laukia šiam sudėtingam gy-

venimo kely, ypač šiais laikais. Išvažiuos mokyti į didmiestį, ten kita aplinka, nauji draugai. Teks savarankiškai pradėti jau savo, be mūsų šeimos, gyvenimą. Sunkiausias laikotarpis bus tik iš pradžių, bet po to jau taps kasdienybe su naujais iššūkiais. Bet aš tikiu, kad Ieva išvirtins, susiras naujų draugų, pomėgių... Labai gaudžios mintys mus aplanko, kai pagalvoji, jog kitais metais nebepamatysim vaiko kiekvieną dieną, išskyrus savaitgalius. Mums tai pirma patirtis, iš pat pradžių bus labai sunku.

Aš manau, kad Ieva skiria pakankamai laiko egzaminų ruošimuisi, nes norint gerai išlaikyti egzaminus tam reikia nemažai pastangų, norint pa-

siekti savo tikslą dėl tolimesnio mokslo.

Dvyliktokams norėčiau palinkėti didžiulės sėkmės siekiant savo tikslo, sėkmingai išlaikyti egzaminus. Būkite savo laimės kalviais.

Aisčio mama:

Sunkiausia tai pripažinti, jog vaikas išeis į savarankišką gyvenimą, sunku suvokti, jog tai neišvengiama, kad kitaip ir negali būti... Visų mūsų tėvų pareiga ne tik užauginti vaikus, bet ir išleisti juos keliauti savo naujuoju gyvenimo keliu. Norisi, kad mūsų vaikai matytų ir mylėtų šį pasaulį toki, koks jis yra. Norisi, kad atrakintų SAVE, kad įgyvendintų visas savo svajones ir lūkesčius, būtų tiesiog dori ir laimingi žmonės.

Kol kas stengiuosi apie tai negalvoti... Džiaugiuosi kiekvie-

na akimirka, kol dar esame visi kartu. Tačiau, neslėpsiu, žinau ir jaučiu, kad nebus lengva su tuo susitaikyti, bet taip pat žinau, kad visi tėvai tai kažkaip išgyvena, tad tikiuosi - pavyks ir mums. Manau, kaip ir dauguma tėvų, esu ganėtinai reikli savo vaikams, ypač, kai kalbama apie abiturientus. Taip, pastaruoju metu jie dirba kur kas daugiau negu žemesnėse klasėse – tai akivaizdu.

Pasak J.V. Gėtės: „Ne visuomet įmanoma būti herojumi, bet visuomet būtina išlikti žmogumi“. Tad ir aš palinkėsiu visiems dvyliktokams tapti ir išlikti tikraisiais ŽMONĖMIS. Taip pat linkiu nepamiršti, kad didžiausia pergalė – pergalė prieš save patį ir tik prasmingai nugyventas gyvenimas – ilgas.

Gaudvilė JUODKAITĖ,
IIIga klasė

OLIMPIADŲ DŽIAUGSMAI

Kiekvienoje mokykloje yra gabių ir darbščių mokinių, kuriems savo žinias tenka parodyti įvairiose olimpiadose: matematikos, geografijos, istorijos, dailės ar kt. Mūsų gimnazija ne išimtis: turime mokinių, kurie džiugina pasiekimais savo mokytojus, tėvus bei garsina gimnaziją.

Balandžio 5–6 dienomis Vilniaus dailės akademijoje vyko dailės olimpiada. Šiuolaikinei dailėi būdinga meninių ieškojimų ir stilistinių krypčių įvairovė. Svarbus tampa kiekvieno menininko originalumas ir savitas kūrybinis stilius. Dailės olimpiada skatina mokinius ieškoti savo kūrybinio kelio, ugdytis dailės raiškos gebėjimus, labiau pažinti savo kultūros šaknis, todėl šiemet ir pasiūlyta tema – „Būti savimi, išlikti ir augti“. Joje dalyvavo ir mūsų IIIgb klasės mokinė Jurgita Stauskaitė. Ją ruošė dailės mokytoja Nomedą Saukienė. Iš 64 dalyvių Jurgita užėmė III vietą. Paklausta, ar tikėjosi kažką laimėti, Jurgita tik purtė galvą ir šypsojosi. „Likus penkioms minutėms iki olimpiados pradžios, įstrigom kamštyje, – pasakoja Jurgita, – o iki Vilniaus dailės akademijos dar bemaž buvo likę koks penketas kilometrų. Labai jaudinausi, ar tik nepavėluosim.“ Visada besišypsanti, visada optimistiškai nusiteikusi mokytoja sako, kad į respublikinę olimpiadą važiuo puikios nuotaikos ir optimistiškai nusiteikusi, tikėdama mokinės pergale. „Beveik visi dalyviai buvo baigę dailės mokyklą ar taip

Dailės mokytoja Nomedą Saukienė su dailės olimpiados bronzos medalio laimėtoja Jurgita Stauskaitė

kažką, kas juos sieja su daile, o Jurgita nieko, – sako mokytoja, – tad bronzos medalis – labai geras įvertinimas“. Jurgitai negailėjo pagyrimų ir gerų žodžių. Iškovota III vieta labai nudžiugino tiek mokinę, tiek mokytoją.

Šių metų kovo 9 dieną Vilniuje vyko atranka į X geografijos Pasaulinę olimpiadą, kurioje taip pat dalyvavo mūsų mokinys Eitvydas Merkis. Jį ruošė mokytoja Genovaitė Žukauskienė. Pateko tik keturi moksleiviai iš Lietuvos. Birželio pabaigoje Eitvydo laukia sunki, bet ir išpūdinga kelionė į Japonijos Kioto miestą.

Mokytoja sužinojusi, kad Eitvydas pateko, sakė: „Nesidžiaug-

rajone, Kaune, Telšiuose. Šiemet Eitvydą irgi lydėjo sėkmė: iš respublikinės olimpiados, kuri prieš kelias dienas vyko Marijampolės rajono Sūduvos gimnazijoje, jis vėl parvežė sidabro medalį.

Pernai iš olimpiados Telšiuose parsivežė sidabro medalį, todėl šiemet ir buvo pakviestas sudalyvauti atrankoje į X Pasaulinę geografijos olimpiadą, vykšiančią Japonijoje, ir išsprendęs sunkias užduotis tapo laiminguoju. Gimnazistas penkis dienas dalyvaus olimpiadoje ir keturias dienas keliaus po Japonijos įdomiausias vietas: pabuvos prie šv. Fudži ugnikalnio, šventyklose, sostinėje Tokijuje ir kitose Tekančios Saulės šalies vietose.

„Turime daug dar pasimokyti, ypač pagilinti anglų kalbą, kad mokinys galėtų drąsiai, greitai

Istorijos mokytojas Rimantas Garuolis, Mantvydas Merkis, Eitvydas Merkis ir geografijos mokytoja Genovaitė Žukauskienė

ti neįmanoma, nes tai Eitvydo ir mano ilgo, didelio ir sunkaus darbo įvertinimas“. Mokytoja trumpai papasakojo apie užduotis: „Užduočių buvo labai daug ir sunkių. Juk atranka į pasaulinę olimpiadą.“ Mokytoja daug šiltų žodžių pasakė apie mokinį: „Jis labai darbštus, turi savo kelią bei tikslą ir siekia jo. Eitvydas geografija ir gyvena. Nuo 8 klasės gina gimnazijos garbę rajono ir Respublikos olimpiadose. Jau dalyvavo respublikinėse geografijos olimpiadose Veisiejuose, Lazdijų

reikšti savo mintis, parodytų žinias. Eitvydas labai daug dirba savarankiškai, tačiau, manau, be mokytojo profesionalios pagalbos būtų sunku ir sudėtinga, nes jis dar ne studentas“, – sakė mokytoja, paklausta, ar mokinys savarankiškai galėtų pasiekti tokių aukštumų.

Mūsų Eitvydui, labai darbščiam, kukliam, šauniam gimnazistui, linkime iš pasaulinės geografijos olimpiados grįžti su medaliu.

Balandžio pabaigoje Kaune

vyko 23 – oji Lietuvos mokinių istorijos olimpiada „Lietuvių tautos kova dėl valstybingumo atkūrimo 1940 – 1990 metais“, kurioje dalyvavo mūsų gimnazistas Mantvydas Merkis. Jį ruošęs istorijos mokytojas Rimantas Garuolis noriai dalijosi išpūdziais iš olimpiados. „Kiek pamenu, gal du kartus mūsų gimnazijos mokinys rajoninėje olimpiadoje buvo atsilikęs vienu, dviem taškais nuo nugalėtojų, bet „ryškiu“ laimėtoju Mantvydas tapo pirmą kartą. Į visas olimpiadas važiuojame siekdami laimėti mažiausiai prizines vietas. Mantvydą ir jo klasę mokau pirmus metus. Kad jis labai uolus mokinys, gebantis taikyti įvairių sričių žinias, pastebėjau per pirmą bendro darbo mėnesį. Tikrai tikėjau, kad Mantvydas gali būti vienas iš rajoninio turo nugalėtojų. Pradėjom ruoštis, kai tik buvo patvirtinta respublikinė programa. Aktyviau pradėjom dirbti nuo rudens atostogų. Į respublikinę olimpiadą važiuovome žinodami, kokie varžovai laukia: garsiųjų Vilniaus licėjaus, Vilniaus Simono Daukanto, Kauno Jėzuitų gimnazijos mokiniai, antrajame rajonų ture surinkę šimtą ir daugiau taškų. Aš stengiausi palaikyti Mantvydą, kad jis kuo mažiau jaudintųsi. Atvykę į Kauną užsiregistravome ir stebėjome iškilmingą olimpiados atidarymą. Jis vyko toje pačioje salėje, kurioje posėdžiavo Lietuvos Steigiamasis Seimas 1920-1922 metais. Dabar čia įsikūrusi Kauno Maironio universitetinė gimnazija. Paskui mokiniai atliko užduotis, o po pietų dalyvavo ekskursijoje – orientaciniame žaidime „Pažink Kauną“. Mokytojai tuo metu dalyvavo seminare, o po pietų labai įdomioje ekskursijoje į Lietuvos Banką. Vakare lankėmės Kauno dramos teatro Jono Jurašo režisuotame spektaklyje „Apsivalymas“. Olimpiada Mantvydui sekėsi neblogai: iš 75 dalyvių užėmė 41–44 vietą (kiti irgi surinko tiek pat taškų).

Labai didžiuojamės visų mokinių akademinių pasiekimais, linkime tolimesnės sėkmės, o mokytojams kūrybingumo ir energijos.

Karolina CVETKOVAITĖ,
8a kl.

Autorės nuotr.

SVEIKINAME

Už žurnalistinę veiklą paskirtos Broniaus Juodelio piniginės premijos šiems mokiniams:

I vieta

Justinai Šinkūnaitė ir Vartui Godai Amirjan, IIgb kl. po 120 Lt.

II vieta

Viltei Rimdeikaitei ir Gustei Pužaitėi, IIIgb kl. po 90 Lt.

III vieta

Adelei Vaitukaitytei ir Ernestai Arminaitėi, IIIgb kl. po 70 Lt

Paskatinamosios premijos:

Karolinai Cvetkovaitei, 8a kl. Gaudvilei Juodkaitei, IIIga kl.,

Patricijai Kirilovai, IIIga kl. po 30 Lt.

Lietuvių kalbos metodinė grupė

Daugiau kaip dvidešimt mokyklos balansų

Tikrasis būdas tapti laimingiems yra mylėti savo darbą ir juo mėgautis

Francoise de Motteville

Mūsų buhalterė Nijolė Statulevičiūtė, neseniai atšventusi gražų jubiliejų, gimnazijoje išdirbusi daugiau nei 23 metus, nusprendė išeiti į nusipelnytą poilsį. Kadangi tai paskutiniai mokslo metai, kuomet Nijolė pas mus dirba, nusprendėme ją pakalbinti ir daugiau sužinoti apie jos darbą bei gyvenimą.

Jau laukiame atostogų

Štai ir prašvilpė dar vieneri mokslo metai. Drauge peržengėm dar vieną slenkstį ir pakilom vienu laipteliu aukščiau, arčiau savo tikslų, galimų svajonių išsipildymo, tačiau kur kas arčiau ateinančios vasaros. Tad likus paskutinėm dienelėm iki ilgai lauktų atostogų, paklausinėjam mokinių, kokie įspūdžiai pasiliko praėjus šiem metams? Kas labiausiai įsiminė, patiko, o kas ne?

Pradinukams šie metai ištis buvo kupini įspūdžių. Svarbiausia buvo išmokti bendrauti, pažinti vienas kitą ir priprasti prie tvarkos. Dar tik pradėjus lipti pirmaisiais mokykliniais laipteliais, jie trokšta kuo greičiau kopti viršun, yra smalsūs ir noriai eina į mokyklą, be to, nekantraudami laukia jau kitų mokslo metų, kuomet bus vyresni. Penktokams šiemet jau teko taikytis prie greitesnio ir sudėtingesnio mokymosi tempo, reikėjo priprasti prie naujų mokytojų ir susidurti su vertinimais, kuriuos išvydę tėveliai gal ir ne visuomet nudžiungia. Šiek tiek vyresnių klasių mokiniai pabrėžė, kad jiems labai patiko visi renginiai, vykę mokykloje, tačiau jų galėtų būti daugiau. Mokiniai negailėjo gerų žodžių gimnazijos prezidentės Justinos idėjoms: keistos kalėdinėmis dovanėlėmis, surengti naują fotografijų parodą „Atgiję knygų, filmų herojai“, daug kas paminėjo ir ekskursijas į Litexpo parodą „Studijos 2013“, į Kauną ar Vilnių. Dešimtokai su nekantrumu laukia kitų mokslo metų, kuomet galės organizuoti visus svarbiausius mokyklos renginius, atspūsti nuo

Ach, kaip smagu!

Gretos Lukošūnaitės nuotr.

patikros ir tiesiog ramiai leisti laiką. Na, o vienuoliktokams šie metai buvo pakankamai sunkūs. Visi pripažįsta, jog organizuoti kultūrinius renginius nebuvo lengva. Nors buvo pykčių, būtent jie suartino klases, sutvirtino bendravimą, o pasiektais rezultatais džiaugėsi visi kartu. Dažno vienuoliktoko galvoje jau šmėstelė mintis, kad šie mokslo metai buvo patys nerūpestingiausi. IIIgb klasė skuba pasigirti, jog vasarą su klase planuoja plaukti Baltijos kruizu iki Švedijos. „Baltai“ jiems pavydime ir linkime kuo geriau praleisti laiką! Tačiau nors už lango skaisčiai šviečia saulė ir vilioja artėjančiais vasaros malonumais, turime dar truputėlį pasitempti ir užbaigti pusmetį kiek tik galima geriau, o tuomet džiugiai pasitikti atostogas, nerti į linksmybių sūkurį ir mėgautis trimis mėnesiais tinginystės. Ach, kaip smagu!

Patricija KIRILOVA, IIIga kl.

Ar prisimenate, apie koki darbą svajojote vaikystėje? Kodėl?

Labiausia vaikystėje norėjau būti mokytoja. Man atrodė, kad viską žinoti ir mokyti kitus be galo svarbu. Mokytoją gerbia ir vaikai, ir suaugę. Tuomet mokytojas buvo autoritetas, o kadangi esu avinas, pripažinimas man būtinas.

Kodėl pasirinkote būtent šį darbą? Ar nesigailite?

Baigusi vidurinę mokyklą, stojau į Vilniaus pedagoginį universitetą, geografijos-pedagogikos specialybę, bet pritrūko balų ir neįstojau, nes konkursas buvo 10 į vieną vietą. Pradėjau dirbti šiek tiek su buhalterija susijusį darbą Dusetų Kazimiero Būgos vidurinėje mokykloje. 16 metų išdirbau sekretore – laborante. Tada pakvietė į Dusetų apylinkės vykdomąjį komitetą dirbti buhalterė, įstojau mokytis į Vilniaus finansų ir kredito technikumą, pasirinkau Valstybės biudžeto apskaitos specialybę. Dirbti ir mokytis gilinantis į finansus, buvo labai įdomu. Buhalterio specialybė – ne vien tik duomenų surašymas į debetą ir kreditą, bet ir rezultatų analizė, planavimas.

Man toks darbas patinka.

Kas labiausiai patinka ir nepatinka Jūsų darbe?

Darbas sunkus, atsakingas, reikalaujantis kruopštumo, sąžiningumo, geros atminties ir loginio mąstymo, bet biudžetinėse įstaigose prastai apmokamas.

Gal buvo kažkokių smagių, įdomių įvykių iš Jūsų darbo, ką labai gerai prisimenate iki šiol?

Labai gerai prisimenu, kaip rengiau 1989 metų (pirmąjį savo gyvenime) balansą. Kiek ašarų išliejau, visi švenčia Naujuosius metus, o aš apsikrovusi dokumentais viena sėdžiu namuose. Bet pati išsianalizavau visus prieš tai buvusių metų balanso skaičius ir dokumentus, laiku ir teisingai padariau, nors buhalterė buvau pradirbusi tik 4 mėnesius. Gaila, kad Lietuvoje biudžetiniai metai baigiasi kartu su kalendoriniais metais. Europoje daugelyje valstybių biudžetiniai metai prasideda ir baigiasi balandžio 1 dieną.

Ar neliūdna palikti darbą ir žmones, su kuriais dirbate?

Kadangi šis darbas yra labai įtemptas, reikalauja daug teisinių žinių, reikia nuolat sekti teisės aktų pasikeitimus ir jais va-

dovautis darbe, o žmogui senstant atmintis silpnėja, tai kam save prievartauti, kai gali pasinaudoti užtarnautu poilsiu. Tegul dirba jauni žmonės. Aš mėgstu skaityti istorinius romanus, kelionių aprašymus, myliu gėles, gamtą. Taigi turėsiu daug laiko savo pomėgiams. Bendradarbius galėsiu retkarčiais aplankyti, papendrauti.

Kokios patirties Jums davė šis darbas?

Supratimą apie Valstybės finansus. Kaip formuojamas rajono biudžetas. Išmokė paklusti įstatymams.

Ko palinkėtumėte mokyklos darbuotojams ir mokiniams?

Mokyklos darbuotojams linkiu tarpusavio supratimo, nekelti nereikalingos įtampos kolektyve. Visada galvoti apie mokinius, stengtis įdiegti ne tik žinias, bet ir gyvenimo tiesas. O mokiniams – mokytis, siekti žinių, įgyti norimą specialybę ir visada prisiminti, kad pirmiausia yra pareigos, o paskui – teisės. To iš širdies linkiu visiems.

Dėkojame mūsų gimnazijos buhalterei ir tikimės, kad užtarnautas poilsis bus Jums malonus bei džiuginantis.

Justina ŠINKŪNAITĖ,

IIgb kl.

Vartui Goda AMIRJAN,

IIgb kl.

Specialiojo skyriaus ugdytiniai

Mokslo metams besibaigiant...

Greitai nutils vaikų klegesys mokyklose, ištuštės klasės, prasidės visų išsvajotos vasaros atostogos.

Mokslo metai prabėgo labai greitai, darbų nuveikta daug. Skyriaus bendruomenė ištisus metus dirbo atsakingai, stengėsi užtikrinti tinkamas sąlygas vaikams mokytis ir ugdyti savo gebėjimus. Šiais mokslo metais mūsų pedagogai ypatingą dėmesį skyrė ugdytinių kūrybiškumui lavinti. Sutrikusio intelekto vaiko galia yra jo jausmai, ne tik nesutrikę, bet ir ypatingai ryškūs. Specialiojo ugdymo skyriaus vaikai, padedant pedagogų, yra kūrybingi, ypač meno srityje, kur kiekvienas turi galimybę pajusti savo sėkmę.

Mūsų ugdomam vaikui reikia pritaikytos aplinkos, specialiųjų mokymo priemonių ir metodų, be to, kelių specialistų pagalbos. Skubos tvarka vyriausybei priėmus nutarimą „Dėl ūkio

lėšų savivaldybių mokykloms (klasėms), skirtoms šalies (regiono) mokiniams, turintiems specialiųjų ugdymosi poreikių, metodikos patvirtinimo“, sutrikusio intelekto vaikams atėjo ypatingai sunkus metas. Nuo 2013 m. sumažintos lėšos jų gyvenimo kokybei gerinti. Taigi atsidūrėme ties išlikimo riba ir esame priversti galvoti vien apie duoną kasdieninę. Visos kitos vertybės neribotam laikui lieka antrame plane, belieka gyventi viltimi, kad kitais metais bus geriau.

Mes atsakingi už vaikų gyvenimus. Klausome ir mėginame išgirsti jų troškimus, gyvenimo svajones, jų savijautą. Dirbant su specialiųjų poreikių vaikais, gauname daugiau nei duodame. Branginkime didžiausią savo turtą – draugystę, pasitikėjimą ir tikėjimą.

Reda PIMPIENĖ,

Specialiojo ugdymo skyriaus vedėja